

POSTANOWIENIE

Dnia 14 marca 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jan Górowski (przewodniczący)

SSN Krzysztof Pietrzykowski (sprawozdawca)

SSN Katarzyna Tyczka-Rote

w sprawie z wniosku M. B. i K. B.

przy uczestnictwie A. F.

o zmianę sposobu korzystania ze współwłasności nieruchomości,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 14 marca 2008 r.,

zażalenia wnioskodawców

na postanowienie Sądu Okręgowego w O. z dnia 10 stycznia 2008 r., sygn. akt IX WSC (...),

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 10 stycznia 2008 r. Sąd Okręgowy w O. odrzucił skargę kasacyjną wnioskodawców na postanowienie Sądu Okręgowego w O. z dnia 11 października 2007 r. wydane w sprawie o zmianę sposobu korzystania z nieruchomości. W uzasadnieniu Sąd Okręgowy powołał się na postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17 lipca 1997 r., III CZ 30/97, w którym stwierdzono, że żądanie dokonania przez sąd podziału *quoad usum* na podstawie art. 201 k.c. jest sprawą dotyczącą zarządu związanego ze współwłasnością, a więc sprawą, w której dopuszczalność kasacji (obecnie skargi kasacyjnej) jest wyłączona na podstawie art. 519 § 2 pkt 1 k.p.c. (obecnie art. 519¹ § 4 pkt 2 k.p.c.).

W zażaleniu na postanowienie Sądu Okręgowego wniesiono o zmianę zaskarżonego postanowienia lub ewentualnie o przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania, stwierdzając, że art. 519¹ § 4 pkt 2 k.p.c. nie ma zastosowania, ponieważ sprawa nie dotyczy zarządu, ale ustalenia sposobu korzystania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Kodeks postępowania cywilnego wyróżnia dwa rodzaje spraw dotyczących współwłasności rzeczy rozpoznawanych w postępowaniu nieprocesowym: sprawy dotyczące zarządu (art. 611-616 k.p.c.) i sprawy dotyczące zniesienia współwłasności (art. 617-625 k.p.c.). W pierwszych sprawach skarga kasacyjna nie przysługuje (art. 519¹ § 4 pkt 2 k.p.c.), w drugich sprawach przysługiwanie skargi kasacyjnej zostało uzależnione od wartości przedmiotu zaskarżenia (art. 519¹ § 4 pkt 4 k.p.c.). Sprawy dotyczące ustalenia sposobu korzystania z rzeczy wspólnej, czyli sprawy o podział rzeczy do korzystania (*quoad usum*), nie są związane ze zniesieniem współwłasności, ale z zarządem rzeczą wspólną. Świadczy o tym zarówno umiejscowienie art. 206 k.c. dotyczącego podziału *quoad usum* wśród przepisów dotyczących zarządu rzeczą wspólną (art. 199-209 k.c.), nie zaś przepisów dotyczących zniesienia współwłasności (art. 210-220 k.c.), jak też okoliczność, że podział *quoad usum* nie jest definitywny, w odróżnieniu od podziału fizycznego (art. 210 k.c.), który stanowi jeden ze sposobów zniesienia współwłasności.

Z przedstawionych powodów orzeczono jak w sentencji (art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.).